

1.
2.
3.
10
14
16
1.
2.
3.
7.
5

1691.

1. Kortholt, Christianus: In Canonem Nicaenum Carolo Buronio et Bellarmino opposita exercitatio.
2. Stylius, Iohannes Augustus: De maximis ex ratione status.
3. Martini, Nicolaus: De iure prioritatis favorabilis

1692.

1. Stylius, Iohannes Augustus: De proclamatione et canone homicidae fugitivi.

1693.

1. Martini, Nicolaus: De titulo supereminente
2. Musaeus, Simon Martinus: De teste singulari. § Sauff.
1693 - 1742
3. Ruyherus, Samuel: De natura et iure aquarum
atque aquae ductuum.
4. Ruyherus, Samuel: De natura et iure auditus
ac soni.
5. Ruyherus, Samuel: De Quadrato (Mathematico)

1693.

6. et Stykius, Elis Augustus: De eo, quod iustum est circa
ludis scenicos operasque maternas. 2 Summ. 1693? 1696

1694. Stykius, Elis Augustus: De iuramento purgatorio
in causis civilibus.

1695. Reyperus, Samuel: De tribus argenteis nummis
iisque uncialibus antiquissimis.

2. Stykius, Elis Tacitus: De domicilio mutatione

3. Stykius, Elis Augustus: De apprehensione delin-
entis fugitivi.

4. Stykius, Elis Augustus: De transactione super delictis

IN
CANONEM
NICENUM

AD DD. BARONIO ET BELLARMINO
OPPOSITA
EXERCITATIO.

IN ACADEMIA HOLESTORUM
CHRISTIAN-ALBERTINA,
PRÆSIDE

CHRISTIANO KORTHOLT,
S. Theol. D. Pro-Cancellario, & Pro-
fessore Prim.

publice vinctandam

exhibet.

Ad diem 12. Octobr.

NICOLAUS HOIER,

Tandera-Schlesia.

Typogr. Reumann, Aras. Typogr.

8

087

1692, 1^a

4

B. C. D.
 DISSERTATIO JURIDICA
 DE
 PROCLAMATIONE
 ET BANNO HOMICIDÆ
 FUGITIVI,

vulgo
Bann-Recht.

Quam
 IN ILLUSTRIS
 CHRISTIAN-ALBERTINÆ,
 PRÆSIDIS
 DN. ELIA AUGUSTO STRYKIO,
 I. U. D. & P. P.

Dno. Fautore ac Præceptore suo, omni
 amoris ac observantiæ cultu perpetuo
 devenerando,

In Auditorio majori, ad D. 22 Martii, MDCXCII.

Publicæ Censuræ exhibet
 AUTOR ET RESPONDENS
 DETLEVUS IOHANNES MAIOR.
 Kiliâ - Hollatus.

KILIE,
 Typis Joachimi Reumanni, Acad. Typogr.

P. 43 b

14

*Illustri, Generoso, Excellentissimo
Domino,*

**DN. MAGNO
à WEDDERKOP,**

**Sereniss. Cimbrorum Ducis Regentis
Intimo, nec non Status & Camerae Consiliario, Præ-
fecto in Tremsbüttel & Steinhorst, in Sehegarden
Domino Hæreditario, eidemque Rev. Lubec.
Capituli Canonico,**

**Domino Patrono, & in suscipiendis
Christianismi Primitiis Propatri quondam,
benignissimo,**

**Primitias has Exercitationis Academicæ
in publicum euntes, eâ, quâ par est,
animi devotione**

officiose ac reverenter
offert

AUT. & RESPOND.

I. N. I.
CAPUT I.
DE

PROCLAMATIONE HOMI-
CIDÆ FUGITIVI EJUSQUE ANTI-
QUITATE.

Summaria.

<i>V</i> eteres Germani <i>Justitiæ</i> fuerunt amantes.	n. 1.	Quando hæc Proclamatio primum in usum esse coeperit?	n. 15. seq.
Quod probatur.	n. 2.	Prima ejus mentio fit in Speculo Saxo-nico.	n. 17.
Quando Germani adhibuerint Jus fe-retri?	n. 4.	Non tamen Origo ejus ad Tempora Fri-derici II. Imp. denam referenda.	n. 18.
Quando Judicium Bannitorium?	n. 5.	Sed jam ante Carolum M. observatum hunc procedendi modum esse, vero non absimile est.	n. 19. seq.
Proclamatio in Judicio Bannitorio quid sit?	n. 6.	Hæc Proclamatio non abrogata est per Receptionem Juris communis in Im- perio.	n. 22. seq.
Quomodo alias appelletur?	n. 7.	Confirmata est per Constitutionem Cri-minalem.	n. 24. seq.
Quid sit Bannum?	n. 8.	Methodus Dissertationis.	n. 26.
Unde appelletur das Baan-Recht?	n. 9.		
Quare das Zetter-Geschrey?	n. 12.		
Quare das Gerichste & das Beschreyen?	n. 13. seq.		

Perlustrantibus nobis Scriptores, qui de Majorum nostrorum moribus ac institutis aliquid literis consignatum reliquerunt, occurrunt, qui inter alia Justitiæ quoque amorem in illis laudant, justamque in delicta & crimina animadversionem. Ac sanè eò minus

A de

2 CAP. I. DE PROCLAMAT. HOMICID. FUGIT.

de hoc ipſo dubitare nos decet, quod varia adhuc in ju-
diciis noſtris ejus rei exſtent veſtigia; & plura quoque
ante annos non adeò multos ſpeciali libello; quem *de ſin-*
gularibus quibusdam & antiquis in Germania Juribus & Ob-
ſervatis inſcripſit, collegerit Juſt. Georg. Schottelius; quæ
tamen magnam partem deſuetudine hodiè inumbrata
3 ſunt. Non operoſus jam ero in recensendis his omni-
bus, cum & penes dictum Autorem videri poſſint, &
inſtituti mei ratio id non ferat, cui ſufficere poterit ad-
duxiſſe illos ritus, quibus olim in caſu commiſſi homi-
cidii Majores noſtri ſunt uſi, & quorum adhuc in multis
Germaniæ Provinciis, præprimis noſtris, frequens eſt
4 obſervantia. Solebant enim, ſi de occiſore non adeo
certo conſtaret, illos quos de cæde ſuſpectos habebant,
ad cadaver occiſi adducere, ac inde, ſi illud ad præſenti-
am adductorum ſanguinem effunderet, culpam, ſi mi-
nus, innocentiam colligere; qui modus explorandi ve-
ritatem appellatur *das Baar-Recht* / Jus Cruentationis,
Feretri, Sandapilæ, & ſpeciali Diſputatione ſub Præſidio
Dni Petri Mülleri, Jcti Jenenſis, Aº 1680. eſt exhibitus,
5 quo benevolam Lectorem remitto: Quando verò de Oc-
ciſore certò conſtabat, nec is, vel quod latitaret, vel quod
fugam arripuiſſet, apprehendi poterat, conſueverant il-
lum publicè per Præconem adhibitis certis ſolemmitati-
bus & formulis citare & Homicidii accuſare, ubi contra
non comparentem præſto erat Banni remedium, de quo
proclamandi ritus, & eum ſubſequentem Banno præſenti
Diſſertatione paulò plenius, quantum quidem vires per-
miſerint, agere mecum conſtitui.
6 Eſt autem hæc Proclamatio Actus Judiciæ Crimina-
lis, quo per quæſitorem homicidium commiſſum cum

VO-

vociferatione proclamatur hoc fine, ut reus se sitat & de
 dolo se purget, vel convictus homicidii pœnam subeat; si
 vero evocatus sui præsentiâ facere contemserit, contra
 contumacem Bannum decernatur; Vocatur aliàs Clamor
 violentiæ, Accusatio cum Clamore, Clamor Judi- 7
 ciarius, Clamor Accusationis, Horrenda Præconis vox
 in judicio criminali &c. Bannū verò nihil aliud est quàm, 8
 coërcitio contumaciæ delinquentis, quâ delinquens cita-
 tus contumaciter emanens ex Jurisdictione alicujus Ma-
 gistratus proscribitur, ac uicuiuis eū apprehendendi &
 Judici tradendi datur potestas. Germanicè illum modum
 procedendi exprimere libuit, das Bann-Recht / vocabulò in 9
 his Provinciis magis usitatò, quod vel descendit à Veterum
 Francorum verbo Bann / quod citationem sive edictum
 denotavit, Wehner. in Obs. Pract. voce Baan. unde Heers
 Bann / sive Heribannus, citatio ad delectum vel exerci-
 tum adhuc hodiè dicitur; Dn. Fritsch, Tract. de Jur. Lu-
 strat. & Sequel. cap. 8. Th. 3. n. 7. Godofredus Anton, Diss.
 Feud. 7. Th. 6. Lit. E; vel à voce Bann / quod denotat adhuc 10
 in Germaniâ Viam publicam vel territorium, ut ita ban-
 nen idem sit, ac ejicere aliquem extra territorium, vel
 adimere alicui libertatem commorandi in territorio.
 Carpz. Prax. Crim. part. 3. qu. 140. n. 9. unde Bannum pro
 Proscriptione communiter usurpari solet; vel ab alio 11
 verbo Bann / quod Germanis denotat Judicium Crimina-
 le vel Sanguinis, & aliàs dicitur der Bluth-Bann: Weh-
 ner: d. l. & voce Acht; ubi dicit, der Bann über das Bluth zu
 richten / ist nichts anders / weder Potestas Jurisdictionis seu
 judicaria über die Maleficia Reichliche Audiens und Proceß
 zu halten / und Peinliche Urtheil zu sprechen. Alibi vocatur 12
 das Zetter-Geschrey / quasi ein Zitterndes-Geschrey / quod
 sci-

scilicet per horrendam hanc vocem & trucem clamorem terror & tremor audientibus incutiatur; vel à verbo citiren/ ita deducente Albino in *Chron. Misu. tit. 11. Fol. 125.* quem allegat Befoldus *Ihes. Pract. voce Zetter. Beschrey:* In Jure Saxonico dicitur das Gerüffte / *Art. 64. lib. 2. Landrecht:*
 13 In Constitutione Criminali, das Beschreyen. *Art. 67. von*
 14 *Beschreyen des Beklagten /* quod cum maximo clamore peragatur.

Quando primùm hic proclamandi ritus in usu esse
 15 cœperit, non adeò certò definiri potest, cum Majores nostri in eò infelices fuerint, quod literarum culturâ, maximam partem, usque ad Tempora Caroli M., qui primus dicitur tentasse Linguam Germanicam rudimentis literarum exprimere, *Lehman Chronic. Spir. lib. 2. cap. 45. Dn. Rhetius Instit. Jur. Publ. lib. 1. Tit. 2. Th. 28.* destituti, neminem indigenarum, quod tamen aliis populis solenne fuit, habuerint, qui eorum instituta ac conditionem memoriæ prodiderit. Unde illud, quod nobis adhuc de iis
 16 superest, Græcis Romanisque Scriptoribus acceptum ferre debemus, qui tamen multa, ac nobis, si notitiâ eorum non destitueremur, admodum proficua, vel silentio præterierunt, vel rebus suis longè post habentes super-
 17 cilio quodam obscuritati involverunt. Et hinc quoque est, quod nullum hujus ritus penes illos reperire liceat vestigium, & prima (quantum quidem constat) ejus mentio fiat in Speculo Saxonico, *Art. 64. lib. 2. LandR. & simil.* quò ipsò tamen antiquitati & vetustati hujus ritus nihil de-
 18 cedit. Quamvis enim communiter incunabula Juris Saxonicæ in scripturam redacti ad tempora Friderici II. Imperatoris rejiciant, quò imperante Epko à Repkou, Nobilis quidam Saxo, ad instantiam Hoyeri Comitis de *Falkena*
Stein

687.

Etiam Jus illud collegisse, ac in tres libros distribuisse fertur; ut ita ad hæc tempora etiam Origo hujus ritus referenda videatur, intelligendum tamen hoc tantum de Speculo Saxonico, quò in præfenti utimur: Certum enim est, jam tum Carolum M. Imperatorem jusfisse Jus Saxonicum describi, ac subsequentibus temporibus Burchardum à *Wangefeld* / aliosque existisse, qui Jus illud Commentariis suis, quos tamen temporum injuria nobis iterum subtraxit, illustrarunt, prout prolixè demonstrat Petrus Heigius *Part. 1. Qu. 8.* Utut enim, referente Tacito, plus apud Germanos veteres valuerint boni mores, quam bonæ leges, negari tamen etiam nequit, habuisse quoque eos Jura sua Statutaria vel Consuetudinaria, quæ ex Observantia accedente bono & æquo nata erant; Dn. Stryk. *de Usu & Autorit. Jur. Rom. in for. Germ. Usui moderno ff. præmisso S. 1.* ex quibus Juribus consuetudinariis, *das Röhr-Recht oder Herkommen* dictis, ad quæ optimo Jure hic procedendi modus referri potest, Jus illud Saxonicum postea collectum & natum esse dicit Schottel. *in Dedicat. alleg. Tract.* ut proinde satis ex his appareat, jam ante Carolum M. & Speculum Saxonicum hujus ritus existisse initia.

Ab eo tempore remansit hujus Proclamationis Autoritas, nec sublata esse existimanda est per Jura Communia, tam Canonica, quam Romana, quamvis hæc postea publicâ etiam autoritate in Germania recepta sint, & hanc proclamationem non requirant, quippe ubi evidentiâ patrati criminis accusatoris clamore non indiget, *c. 9. X. de Accus.* Receptum enim Jus Commune quidem in Germaniâ, attamen non ita, quasi eò solò in Germania vivendum esset, & quicquid olim moribus

Majorum introductum, penitus deberet esse expulsum; nusquam enim ferè in Constitutionibus Imperii reperitur textus, ubi non Jus Commune & recepti mores sibi jungantur. Videatur Dn. Stryk. *Disc. Prelim. de Usu & Autor. Jur. Rom. in for. Germ. usui moderno ff. præmiss. Th. 27. & 28.*

- 24 Quin imo hæc proclamatio expressè in Constitutionibus Imperii legitur esse confirmata. Cum enim Carolus V. Imperator Judicia Criminalia Germaniæ incuria eorum, quibus Jurisdictio Criminalis competebat, nimium quantum depravata, emendare per Constitutionem suam criminalem constituisset, hujus quoque ritus mentionem facit, & eum confirmat: *Art. 87. ibi. mit dem Beschreyen der Uebeltäter soll es im selben Stück auff Gegenswertigkeit und Begehren des Klägers nach jedes Gerichts guter Gewohnheit gehalten werden*; quem textum quidem variè explicant, ac mox de hoc, mox de illo casu intelligunt
- 25 Doctores, cum in illis locis vixerint, ubi hæc proclamatio incognita esset; quoniam tamen verba ejus satis clara sunt, quin ad præsentem materiam illum cum Matthia Stephani Jcto Gryphiswaldensi *in Comment. ad d. art.* trahere liceat, nihil vetat.

- 26 In tractanda autem hac materia communem observabo methodum, primò explicandò, quis hanc Proclamationem decernat, deinde, in quibus casibus obtineatur, postea quomodo fieri debeat, & tandem quis ejus sit finis & effectus.

CA-

CAPUT II.
DE
CAUSA EFFICIENTE HUIUS
PROCLAMATIONIS, SIVE DE PERSONIS,
HANC PROCLAMATIONEM PERMITTENTIBUS
VEL DECERNENTIBUS.

Summaria.

T ransitus.	n. 1.	An Jurisdictio Criminalis alteri possit mandari?	n. 21. seq.
Requiritur ut Jdex sit competens	n. 2. seq.	Quis in Ducatu Slesvicensi proclamationem hanc concedat.	n. 24. seq.
Scilicet ut habeat Jurisdictionem Criminales.	n. 4. seq.	An concessa omnimoda Jurisdictione etiam concessa sit Jurisdictio criminalis?	n. 27. seq.
Hec olim nemini competiit, nisi cui in specie concessa.	u. 6. seq.	Jdex debet esse competens ratione fori.	n. 30.
Hodie de ea ex consuetudine judicandum.	n. 10. seq.	Quotplex sit forum delicti?	n. 32. seq.
Est vel Patrimonialis vel Personalis.	n. 12.	Quis censeatur competens ad concedendam hanc proclamationem.	n. 35. seq.
Quis in hac Provincia possit proclamandi licentiam dare.	n. 13.	Quis dicitur locus delicti?	n. 37.
Nobiles hic habent omnimodam Jurisdictionem, ratione praediorum suorum.	n. 14. seq.	Quis permittat proclamationem, si quis in uno loco vulneratus, in altero mortuus?	n. 38. & seq.
Hinc & Emptor praedii, licet non sit Nobilis, hanc proclamationem permittit.	n. 17. seq.	Quid si in Confinio Homicidium commissum?	n. 40. seq.
Sicuti & Conductor praedii Nobilis.	n. 19. seq.		

Cum praecedenti capite dictum sit, hanc proclamationem esse actum Judicii Criminalis, omnia verò quae in Judicio expedienda sunt, autoritate Judicis fieri debeant; necessum quoque est, ut hujus proclamationis

§ CAP. II. DE CAUSA EFFICIENT. HUIUS PROCLAMAT.

2 mationis à Judice petatur licentia: Quâ ratione cùm A-
Ætus Authoritate Judicis incompetentis gestus; Vitium
nullitatis contrahat, *tot. tit. C. Si a non comp. Jud. judicat.*
3 *esse dicitur.* circumspiciendum est, quis iudex dicatur com-
petens, ut ab eo licentia proclamandi peti possit. Æsti-
matur autem Judicis competentia in Criminalibus dupli-
citer; & ratione imperii & ratione fori, quorum utrumq;
4 concurrere oportet. *Carpz. Prax. Crim. Part. 3. qu. 109. n. 2.*

Ratione Imperii requiritur, ut habeat Jurisdic-
tionem Criminalem: postquam enim Jure Romanô diffe-
rentia introducta inter mixtum & merum imperium,
ac moribus nostris distingui cœptum inter Jurisdic-
tionem Civilem (quæ & inferior vocatur) & Criminalem.
(quæ aliis superior audit,) quarum illa in causis civili-
bus exercetur, hæc vero circa criminalia & delinquentium
5 pœnas occupatur, vid. *Dd. ad Tit. ff. de Jurisd. ita*
semper observatum legimus, ut, ad vitandam Jurisdic-
tionum confusionem, nec Judici Causarum Criminali-
um in Civilibus, Scaccia de Appellat. qu. 17. Limit. 47. memb.
3. n. 70. nec Judici Causarum Civilium in Criminalibus
ulla sit Jurisdictio *Carpz. d. qu. 109. n. 3. Mantzius ad Const.*
Crim. Art. 12. n. 36.

6 Quamvis autem Jurisdictio Criminalis, aut, si dice-
re mavis, merum Imperium, de jure Romano nemini,
nisi ex speciali concessione, primum populi, dein Impe-
ratorum, competierit. *L. 1. princ. ff. de officio ejus cui mand.*
est Jurisd. Strauch. Diss. 20. ad Jus Justin. Th. 7. Dn. Struv.
7 *Synagm. Jur. Civ. Exerc. 4. Th. 75.* & à Germanis antiquis
etiam primò in conventibus publicis & comitiis sit exer-
cita, *Conring. de Republ. Rom. Germ. Dissert. de Judic. Res-*
publ. germanic. Th. 8. & 14. Dn. Rhetius Instit. Jur. publ. lib. 1.

699.

SIVE DE PERSONIS HANC PROCLAM. PERMITTENT. 9

Tit. 2. Th. 37. postea verò sub imperio Francorum certis
 Gravionibus administranda commissa: *Conring. d. l. Th.*
28. & Dissert. de Duc. & Comit. Imp. Germ. Th. 15. ut proinde
 dicendum videatur, neminem hanc proclamationem per-
 mittere & decernere posse, nisi ipsi in specie Jurisdictionis
 Criminalis sit concessa; Rectè tamen monent *Dd. in deli-*
neanda Jurisdictionis hodiernæ; præsertim Criminalis,
indole ad consuetudinem cujusvis loci, quam omnium
Jurisdictionum originem formam & principium vocat
Röppen part. 1. Decis. 48. n. 24. respiciendum esse, nec tu-
 to Germanorum antiquorum moribus insisti, *Dn. Rhet-*
tius Diss. Jur. Publ. de Dignit. Imper. Rom. Germ. cap. 2. n. 218.
 vel ad Leges Romanas recurri posse. *Mevius part. 4.*
Decis. 290. n. 7. Carpz. d. qu. 109. n. 6. Dn. Stryk. usu mod. ff.
tit. de Jurisd. Th. 1.

Hinc cum moribus nostris Jurisdictionis, etiam cri-
 minalis, dividi cœperit in personalem sive administra-
 toriam, & patrimonialem, quæ etiam Prædatoria vo-
 catur, quarum illa unâ cum officio confertur, ut id
 sæpissimè non exprimitur, ac Præfectis in suis Amba-
 ctibus & Districtibus, ut plurimum etiam Civitatum mu-
 nicipalium Magistratibus competit, hæc verò prædio
 cohæret, & in patrimonio nostro non minus, ac alia a-
 liqua res, esse censetur; *Lauterbach ad ff. de Jurisd. Th. 43.*
Dn. Stryk. d. l. Th. 18. Mevius part. 1. Decis. 45. & part. 2.
Decis. 314. Schweder. Introd. in Jus publ. part. spec. sect. 2. cap.
13. Th. 12. Myler ab Ehrenbach de Princip. & Stat. Imp. cap. 49.
Th. 15. sequitur non tantum à Præfectis Regiis aut Ducibus
 & Magistratibus Civitatum, sed & à Nobilibus li-
 centiam proclamandi peti, & tam ab illis, ob concessio-

B

nem

10 CAP. II. DE CAUSA EFFICIENT. HUIUS PROCLAMAT.

nem Superioris, quam ab his, ob cohaesionem Jurisdictionis cum praediis suis, licite concedi & decerni posse.
14 Idque eò minus dubii in hoc Ducatu Holsatia habet, cum hic sola praedii nobilis possessio inferat possessionem Jurisdictionis Criminalis, ac omnes Nobiles indistincte mixto & mero imperio, & ita omnimoda Jurisdictione, in praediis suis gaudeant. conf. Fuchii *Hollsteinisch Dingund Recht. Th. 9.* quod & de Pomerania testatur Mevius *part. 1. Decis. 45. n. 2.* Cui non refragatur, quod alias Princeps dicatur fons & origo omnis Jurisdictionis, à quo Jurisdictio fluit & refluit, sicut flumen ad mare, Pegvera *Decis. 36. n. 1.* & hinc unusquisque, qui Jurisdictionem sibi adscribit, eam Principi acceptam ferre tenetur; Ziegler *de Jur. Maj. lib. 1. cap. 29. th. 11.* adest enim hic, licet non expressa, attamen tacita Principis concessio, dum semper Nobilibus Jurisdictionem Criminalem in praediis suis exercere permittit; quo ipso Nobiles eam sibi quasi propriam reddiderunt, & praescripserunt. Conf. Engelbrecht *de Jurisd. Conclus. 172.* Inde Jurisdictio semel patrimonialis & Jus praediorum facta, pertinentiarum numero esse coepit; Thoming. *Vol. 1. Conf. 20. n. 73.* Fichard. *lib. 1. conf. 20. n. 20.* quos allegat Mevius *part. 2. Decis. 314. n. 2.* & hinc, vendito praedio, in emtorem, aliumque successorem singularem, sive ille Nobilis sit, sive non, transit; Lauterbach *d. Th. 43.* Rosenthal *de Feud. cap. 5. concl. 6.* Gailius *lib. 2. Obs. 62. n. 9.* ut proinde etiam ab eo tali in casu proclamandi licentia sit petenda. Quin & in casu, si Nobilis, forte quod peregre absit, aut aliud praedium inhabitet, praedium suum alteri locaverit, a conductore proclamandi licentiam petendam esse existimo. Locato enim

690.

nim prædio cum pertinentis etiam Jurisdictio Crimina- 20
 lis simul locata censetur; Carpz. *lib. 5. Respons. 15.* præpri-
 mis sibi Contractu locationis meri imperii mentio facta.
 Dn. Stryk *de Caut. Contr. Sect. 2. cap. 0. Th. 11.* Ut ut enim de 21
 Jure Civili merum Imperium (excepto casu absentiae)
 alii non mandari, & ita nec locari potuerit, *L. 0. ff. de of-
 fic. Procons. L. 1. princ. ff. de offic. ejus cui mandata est iurisd.*
 moribus tamen nostris & Jure Carolino laxior illis, qui 22
 bus ratione prædii Jurisdictio competit, circa hunc pas-
 sum concessa est facultas, ita ut illis Jurisdictionem Cri-
 minali alteri locare non sit prohibendum: *Const. Crim.*
Art. 2. ibi *Auß andern Ungeschicklichkeiten nicht verwiesen mögene*
so ofte das auß Noth geschicht; Stephani *ad d. Art. 2. Mantzius*
ad dict. Art. n. 0. & seq. Brunn. Process. Crim. cap. 3. n. 48. & seq.
 Dn. Stryk *ad Tit. ff. de officio ejus cui mand. est Jurisd. n. 5. & 6.* &
 licet Imperator Carolus V. ibi requirat, ut id faciant Autho- 23
 ritate & Consensu Superioris, mores tamen nostros consen-
 sum hunc non amplius exigere testatur Brunnem, *d. l. n. 51.*

Quantum ad finitimum Ducatum Sleswicensem, alia
 res est: Cum enim ibi non simpliciter affirmari possit, quod 24
 Jurisdictio sit pars prædii, & adhuc distinguatur inter Ju-
 risdictionem Superiorem & Inferiorem, consequens est,
 quod, uti nemo, nisi qui superiorem jurisdictionem, *die*
hohe Birt /habet, actus meri imperii exercere potest, ita
 & nemo alius hanc proclamationem decernere ejusque
 licentiam concedere possit. Intereffe tamen existimo, u-
 trum reperiantur Nobiles in prædiis suis Jurisdictionem
 criminali exercuisse, an verò de eo non constet: Illo casu, 25
 etsi vel unicus tantum actus exercitæ Jurisdictionis crimi-
 nalis appareat, ipsis hanc licentiam permittendi procla-

- mationem non puto esse denegandam, cum exercita semel Jurisdictio faciat præsumtionem Juris semper competentis: Mynfinger. *Cent. 1. Obs. 39.* hōc verò casu non prædii, sed ejus, cujus est territorium, vel qui in districtu illo aliàs jurisdictionem Criminalem habet, hæc potestas esse intelligitur juxta regulam, Cujus est Territorium, illius etiam est Jurisdictio, *Röppen part. 1. Decis. 42. n. 10.* conf. *Mevius part. 2. Dec. 314.* Et huc poterunt omnia illa trahi, quæ aliàs apud Dd. satis prolixè disputantur, an concessâ Jurisdictione simpliciter, vel etiam omnimodâ, veniat merum Imperium, sive Jurisdictio Criminalis, & per Consequens facultas permittendi & decernendi hanc proclamationem? quam quæstionem negant *Rnichen de jur. terris. cap. 1. n. 281.* Stephani *de jurisd. lib. 1. cap. 38. n. 10.* Dn. *Struv. Syntagm. Jur. Civ. Exerc. 4. Th. 80. & Syntagm. Jur. Feud. cap. 6. Aphor. 18. n. 4.* rectius verò affirmant *Carpz. part. 2. Const. 40. Def. 6. & Prax. Crim. part. 3. qu. 109. n. 89.* Dn. *Rhetius Inst. Jur. publ. lib. 2. Tit. 6. Th. 3.* *Mevius part. 4. Decis. 290. n. 8.* *Befoldus part. 6. Const. 270. n. 9. & seq.* quorum rationes, una cum responsionibus ad contraria, ibi videri possunt.
- 30 Ulterius requiritur, ut Judex à quo hæc licentia petitur, etiam sit competens ratione fori, *Carpz. part. 3. qu. 110. n. 1. & seq.* Contingit autem hæc competentia fori in Criminalibus tripliciter: vel ratione domicili delinquentis, propter generalitatem hujus fori, *L. 1. C. ubi de Crimin. & ibi Brunnem, n. 21. & seq. Carpz. d. l. n. 9.* *Mevius part. 4. Decis. 176.* vel ratione delicti commissi, *d. l. 1. & ibi Brunn. n. 2.* sive delinquens ibi reperiat, sive absens sit, *L. 3. ff. de re mil. Carpz. d. l. n. 13. & 47. Lauterbach ad tit. ff. de judic. Th. 51.*

697.

Th. 51. vel ratione deprehensionis *d. l. 1. ibique* Brunnem. 33
n. 19. Carpz. *d. l. n. 69.* Dn. Struv. *Exerc. 9. th. 45.* quod qui-
dem aliqui ad eum casum restringunt, si delinquens sit 34
vagabundus; Cothman. *Vol. 3. Conf. 30. n. 63.* & *ibi abeg.* Ob
generalitatem tamen tam *d. l. 1.* quam *L. 3. & 13. ff. de Offic.*
Præs. de quocunque delinquente, etiam non vagabundo,
intelligendum est; Brunnem. *in Proc. Crim. cap. 3. n. 5.* An-
ton. Matthæi *ad lib. 48. ff. tit. 13. cap. 4.* Quemadmodum 35
autem ex his tribus Judicibus competentibus ille meri-
tò præferendus, sub cujus Jurisdictione delictum com-
missum, Dn. Struv. *d. l. th. 47.* Carpz. *d. l. n. 15.* tum quod
certiores probationes, Judice quasi in re præsentì cogno-
scente, haberi possint, *Nov. 69. cap. 1. §. 1.* tum quod plus
solatii accedat læsis, si in eorum conspectu, & in loco deli-
cti commissi, vindicta de delinquente sumatur, *l. 28. §.*
pen. ff. d. pæn. ita, quantum ad præsentem casum, ubi Ca- 36
daver occisi simul producendum, Judicem istius loci, ubi
delictum commissum, tantum competentem esse satis patet.

Dicitur autem locus delicti commissi non tantum 37
ille, ubi quis accepto ictu occubuit; sed etiam ille,
ubi lethaliter aliquis vulneratus, licet postea alio in
loco, ex illo tamen vulnere, decesserit: deli-
ctum enim eò ipsò, quo à delinquente perpetratur,
quod fit per vulnerationem, perficitur, suamque acci-
pit formam, per quam dicitur delictum. *L. 15. princ. L.*
51. ff. ad L. Aquil. & hinc eventus postea secutus retro-
trahitur ad tempus vulnerationis, unde tali in casu à ju- 38
dice illo, sub cujus jurisdictione vulnus inflictum, li-
centia proclamandi petenda erit; Carpz. *l. 2. Resp. 28.* Ste-
phani *ad Conf. Crim. Art. 137. in fin.* Lauterbach *ad Tit. ff. de*

14 CAP. II. DE CAUSA EFFICIENT. HUIUS PROCLAMAT. &C:

³⁹ *Judic. Th. 15.* quemadmodum hunc in modum in casu, ubi aliquis sub jurisdictione Præfecturæ lethaliter vulneratus, ex eò vulnere in hâc urbe decesserat, non Judicem oppidanum, sed Præfecturam competentem esse, à Facultate Juridicâ hujus loci, ad requisitionem Judicii Inferioris, Anno 1689. mense Majo, responsum esse accipi.

⁴⁰ Quod si in Confinio homicidium commissum, aliqui Judicem competentem dicunt, in cujus territorio caput reperitur, alii eum, cujus terram pedes presère, alii ex eo judicare volunt, ubi cor, seu pars corporis, quæ cor complectitur, jacet; videantur *Dd. alleg. apud Brun. ad L. 34. ff. de relig. & sumt. funer. n. 2. Berlich. part. 1. Decis.*

⁴¹ *62. Carpz. d. qu. 110. n. 26. & seq.* Verum cum ex situ partium corporis lubricum admodum ducatur argumentum, siquidem variè jactantur moribundi, & rarissimè contingit, ut circa agitationem aut motum vulneratum corpus rectâ procumbat, aut protinus corruat: in hâc

⁴² re ambiguâ, eam puto assumendam esse sententiam, quæ magis vindictæ innocenter effusi sanguinis favet, & utrumque Judicem ad cognitionem & punitionem criminis admittit; ita tamen ut præventioni locus sit: *Carpz. d. qu. n. 34. Lauterb. d. l. Th. 50. Brunnem. Proc. Crim. cap. 3. n. 16. Dn. Fritsch, tract. de regal. Viar. publ. jur. cap. 10. n. 22. Dn. Struy. Exerc. p. Th. 46.* ex quibus facile colligi poterit, à quo Judice tali casu licentia proclamandi petenda sit.

CA.

CAPUT III.
DE
OBJECTO HUIUS PROCLAMATIONIS, SIVE DE CASIBUS, IN QVIBUS
HÆC PROCLAMATIO OBTINET.

Summaria.

Objectum est Homicidium.	n. 1.	Hinc cessat 1. in Homicidio casuali. n. 30
Ubi requiritur I. ut delinquens de-	2.	In Homicidio culposo. n. 31.
prebendatur in facto manuali.	n. 2.	3. In Homicidio necessario. n. 32.
Quid sit factum manuale?	n. 3.	At etiam in Homicidio in Duello com-
Hoc tamen hodie non necessarium.	n. 4.	missio? n. 33. seq.
Delictum non debet esse pernoctatum.	n. 5.	IV. Ut constet certò de delinquente. n.
Quid sit delictum pernoctatum.	n. 6. seq.	37. seq.
Quid si copia Judicis haberi nequeat?	n. 8. seq.	Quid sit Vestibulum?
Quomodo procedendum, si crimen per-	n. 10.	Quomodo hodie de delinquente consta-
noctatum sit.	n. 10.	re debeat? n. 40.
Ubi hoc casu delinquens citandus?	n. 11.	An constare debeat de nomine delin-
Hodie hæc differentia non amplius at-	n. 12. seq.	quentis? n. 41. seq.
tenditur.	n. 12. seq.	Quid juris circa proclamationem in Ho-
II. Ut constet de corpore delicti.	n. 14.	micidio à pluribus in tumultu com-
Quid sit corpus delicti?	n. 15.	missio? n. 44. seq.
Olim probatum per certa signa.	n. 16.	V. Ut delinquens sit in fuga. n. 47.
Unde illa desumpta sunt?	n. 17.	Hinc cessat proclamatio, si reus sit in-
Hodie hæc signa non amplius in usu sunt.	n. 18. seq.	carceratus. n. 48.
Sed probatur corpus delicti per inspe-	n. 20. seq.	Si se offerat ad defensionem, et petat
ctionem cadaveris.	n. 20. seq.	salvum conductum. n. 49.
Ita tamen ut admittatur probatio in-	n. 22.	An ipsi Salvus Conductus concedendus?
contrarium.	n. 22.	n. 50. seq.
Inspectione omisa non est locus procla-	n. 23.	An proclamatio omitti possit ad instan-
mationi.	n. 23.	tiam propinquorum delinquentis. n. 53. seq.
Limitatur.	n. 24. seq.	Negatur. n. 57. seq.
III. Ut delictum mereatur poenam ultimi	n. 27. seq.	Potest tamen ad certum tempus differi. n. 62.
supplicii.	n. 27. seq.	n. 62.

Ob-

Objectum hujus Proclamationis constituit delictum Homicidii, non quidem unum quodvis, sed illud tantum, circa quod sequentia requisita juxta tradita Dd. concurrunt: Requiritur enim

1. **U**t Reus sit deprehensus in crimine flagrante, seu facto manuali, auff handhaffter That / Art. 64. lib. 2. LandR. ibi. wo keine handhaffte That ist / da muh man ohne Gerächte klagen; ergo è contrario, wo eine handhaffte That / da muh man mit Gerächte klagen; Carpz. par. 3. qu. 126. n. 91. Schottelius de sing. quib. in Germ. Jur. cap. 3. §. 5. pag. 67. Dicitur autem aliquis in facto manuali deprehendi, quando vel in facto ipso, vel in fugâ criminis, dum eum familia Judicis persequitur, & antequam se ad locum securitatis, quem petit, recipiat, deprehenditur: arg. L. 3. in fin. & L. seq. ff. de furt. Carpz. d. l. 92. quod etiam dispositum Art. 35. lib. 2. LandR. ibi. die handhaffte That ist das / so man einen Mân begreiffet in der That oder in der Flucht der That / conf. Schottel d. l. ubi addit, nemlich wenn die That mit der Faust thätlich und mit Gewalt verrichtet wird / oder kurz vorher verrichtet worden. Verum hoc ipsum hodierni mores adeo immutaverunt ut proclamationi tantum loco sit, si delinquens absens, non vero si deprehensus & incarceratus; de quo inferius.

2. **E**a propter loco hujus requisiti necesse esse volunt, ut accusatio in continenti sit facta, antequam crimen pernoctatum sit, das die Klage nicht übernachtig worden sey. Carpz. d. l. n. 91. Art. 70. lib. 1. LandR. circa fin. Schottel. d. l. König Proc. tit. Wie man die jenigen / so freveln / mishandeln / und Ungerichte begehen / durch Peinliche Klage in die Verfestung oder Acht beständiger Weise möge erklagen. Dicitur crimen non pernoctatum, Eine unübernachtige That / quando horæ

viginti quatuor à crimine perpetrato nondum sunt præterlapsæ; *Art. 57. lib. 1. LandX. ibi. binnen Tag und Nacht:* Unde si hodie horâ decimâ antemeridianâ, vel horis subsequentibus, homicidium committeretur, cras horâ nonâ hanc proclamationem ritè fieri posse, cum horæ viginti quatuor à delicto commisso nondum effluerint, licet nox intervenerit, dicit *Carpz. d. l. n. 97.* Quod si copia judicis haberi nequeat, dicunt, accusationem fieri debere coram ministro Judicii, *vor dem Frohn-Bohten /* ne crimen pernoctetur, *Art. 70. lib. 1. LandX. ibi ist aber der Richter auffer seinem Gerichte/als dieses geschiehet/so slage man es dem Frohn-Bohten/an des Richters Staat; Hat er dieser Klage Gezeugen/ des ersten Tages/als der Richter wieder zu seinem Gerichte komet/man ächtet jenen/ als ob die That desselben Tages geschehen wäre: quod ipsam hodie vel ad Scabinos, vel ad Actuarium in loco Judicii præsentem applicare licebit.*

Quod si verò Crimen jam pernoctatum sit, *10*
 wenn die That übernächig worden / proclamationem quidem etiam peti, & ad Bannum agi posse, statuunt, sed non in continenti, cum ita requiratur, ut servatò juris ordine & constitutò certò terminò, in quo reus se sistere debet, procedatur; & si in eo terminò non comparuerit, demum huic Proclamationi & Banno locus relinquatur, *Glossa ad art. 66. lib. 1. LandX. lit. B. Carpz. d. l. n. 97. König proc. 111.* wie man den Thäter nach übernächiger Mißhandlung in die Acht erklagen soll: ubi notandum, quod illa citatio delinquentis fugitivi, non ut aliàs moris est, in tribus distinctis territoriis affigi solet, sed in loco commissi delicti tantum publicè per Proclama fiat, *Carpz. d. l. n. 89.* Sed nec hanc differentiam, inter crimen perno-

C

Sta-¹²

ctatum, & non pernoctatum, mores nostri amplius attendunt; experientia enim testatur, proclamationem aliquando tertiô vel quartô, demum die post commissum homicidium, aliquando etiam tardius peragi & ad Ban-

23 num procedi solere; quin & ea, quæ modo de differentia inter crimen pernoctatum & non pernoctatum adducta sunt ex jure Saxonico, illa tempora respicere arbitrator, quibus per modum accusationis contra delinquentes tantum procedebatur, ut proinde hodiè aliud dicendum sit, ubi processus inquisitorius æquè ordinarium in delictis remedium est, ac accusatio, & Judex ex officio ad inquirendum, etiam nemine admonente, teneatur. Brun. *proc. Crim. c. 1. n. 9. seq.*

14 II. Requiritur Dd. ut constet de corpore delicti, Carpz. *d. qu. 136. n. 93.* Schottel. *d. l. pag. 67.* VVehner. *Observ. Pract. voce Acht = Gericht.* sicuti illud in omnibus delictis facti tam permanentis, quam transeuntis, necessarium est. Per corpus delicti hîc cum Dd. intelligo non tantum ipsum corpus exanime; sed etiam certitudinem, aliquem re verâ ab alio dolosè esse occisum. Carpz. *part. 1. qu. 26. n. 3.* Tabor *Tract. de Tort. & indic. delict. cap. 4. Th. 3.* Ad hoc corpus delicti probandum, olim certis signis, Germanicè Leib-Zeichen / utebantur, quæ ad instantiam actoris à ministro Judicii, dem Frohne Bohren / in Judicio produci debebant König *proc. tit. Wie der Richter sein Peinlich, Noth, Hals = Gericht hegen sol.* Schottel. *d. l. pag. 68.* & desumpta erant nonnunquam ex cadavere ipso, nonnunquam ex ipsius vestimentis sanguine conspersis: König *proc. tit. Wie man den Thäter nach übernächtiger Mißhandlung in die Acht erlagen*

699
 klagen sol/ *ibi*: Wiewol man etwan hat ganze Hände oder
 Finger abgelöset/ so nimbt man doch zu dieser Zeit an den En-
 den/ da man der Gewohnheit nachhandeln wil/ gemeintlich nicht
 mehr/ den ein Stück vom Kleide des Entleibten/ oder eine
 Locke Haars &c. Verum sicuti hæc signa ad probandum ¹⁸
 corpus delicti admodum fallacia sunt, quod ipse König
 agnoscit *d. l. ibi*. Welches doch ja eine zweiffelhaffte Bewei-
 sung ist/ die da nicht beschleüßt/ den es folget nicht/ da ist ein
 Daume eines Menschen/ darumb ist er des Entleibten gewest/ &c.
 ita eorum productio in desuetudinem abiit, cum de cor- ¹⁹
 pore delicti ex inspectione cadaveris hodiè Judici satis
 constare possit. Carpz. *d. qu. 136. n. 99.*

Quod si enim hæc inspectio à Medicis vel Chirugis in ²⁰
 præsentia Iudicis, Scabinorum & Actuarii justè ac le-
 gitimè facta, quemadmodum disponit *Const. Crim. Art. 149.*
 & latius persequitur Dn. Feltmann. *integr. Tract. de Cadav.*
inspic. Carpz. *part. 1. qu. 26. n. 19. & seq.* corpus delicti, ²¹
 sive vulnus lethale fuisset, ac ex eo vulneratum obiisset,
 sufficienter per relationem ipsorum probari patet ex
C. 18. X. de Homic. Add. Carpz. d. l. n. 24. Dn. Stryk, de jur. Sens.
Diss. 1. cap. 2. n. 17. & seq. ita tamen, ut si reus contrari- ²²
 um velit probare, non repellendus sit, cum assertiones
 & attestations Medicorum in rem judicatam nunquam
 transeant; Carpz. *d. l. n. 47. & part. 1. Const. 26. Def. 5. Gail-*
lus lib. 2. Observ. 11. Dn. Stryk. d. l. cap. 3. n. 15. & seq.
 Cum itaque ex hæc inspectione de corpore delicti con- ²³
 stet, tantæ necessitatis eam dicunt, ut eâ omissâ, vel
 non legitimè factâ, ad pœnam homicidii ordinariam,
 & per consequens ad hanc proclamationem deveniri ne-
 queat, cum semper dubium remaneat, an ex vulnere

30 CAP. III. DE OBJECTO HUIUS PROCLAMATIONIS

- illato, an verò ex alio symptomate vulneratus decesserit. Carpz. *d. l. n. 51.* Mauritius *part. 1. Conf. 24. n. 2.*
- 34 Damhouder *prax. Crim. cap. 75. n. 1. seq.* Sed hæc quidem vera existimo, quando dubium subesse poterat, an ex vulnere secuta fuisset mors; si enim vulneratus telo lethifero incontinenti decesserit, & forsan copia Medici aut Chirurgi haberi non possit, etiam non adhibitâ inspectione proclamationem hanc fieri posse omnino verius est, per ea quæ habent Brunn. *proc. Crim. cap. 7. n. 20.* Dn. Stryk. *d. cap. 3. n. 23. & seq.* Oldekop. *Obs. Crim. tit. 4. Obs. 47. n. 8.* Cum enim animus occidendi in delinquente adsit, imò ex facto illicito abunde colligatur, armorum quoque genus, quò vulneratio facta, mortiferum sit, quòd itidem occidendi animum satis innuit, & denique mors ipsa incontinenti sequatur, ut ita nihil malo vulnerati regimini imputari possit; frustra sanè de
- 36 corpore delicti dubitatur: Quod ipsum etiam *Const. Crim.* inspectionem cadaveris aliàs exigenti, nequaquam adverstatur; cum illa in specie loquatur de morte, non incontinenti, sed ex intervallo secutâ, uti patet ex *Art. 147. ibi: So einer geschlagen wird/ und über NB. etliche Zeit darnach stürbe/ also das zweiffelich wäre / ob Er der geklagten Sireitße halben gestorben wäre / oder nicht &c.* quæ verò in certum casum Imperator de necessitate requirit, ea in casu contrario necessaria non sunt.
- 27 III. Requiritur, ut homicidium taliter qualificatum sit, ut mereatur pœnam ultimi supplicii, *Weichbild Art. 38.* Schottel. *d. l. pag. 68.* Si enim ex qualitativis & circumstantiis delicti Iudex advertat, reum, quantumvis de crimine confessum & convictum, mortis supplicio

695.
 cio affici non posse, proclamationi huic nequaquam locus est. Carpz. *part. 3. qu. 136. n. 110.* Proinde cum ad pœnam homicidii ordinariam infligendam in delinquente semper requiratur dolus, vel animus occidendi, sive directus, sive indirectus, Carpz. *part. 1. qu. 1. n. 31. & part. 4. Const. 7. Def. 8. n. 1.* Dn. Struv. *Exerc. 49. Thes. 42. vers. formale verò,* eò verò deficiente ordinaria pœna non habeat locum, *L. 1. ff. §. 3. ff. ad leg. Corn. de Sicar. C. 47. Distinct. 50.* 29
 Carpz. *part. 1. qu. 27. n. 23.* Esbach *ad Carpz. part. 4. Const. 43. Def. 5. n. 5.* sequitur, quod in illis casibus quoque hæc proclamatio non obtineat. Ita ergo cessat (1) in homicidio merè casuali, ab eo, qui in re licita licitò modò versatur, commisso; hoc enim ab omni culpa, multò magis dolo, vacuum, eaque propter penitus impune est, *L. 5. C. ad L. Corn. de Sic. ibique Brunnem. Const. Crim. Art. 146. & ibi Dd. Carpz. part. 3. Decis. 296. & Prax. Crim. part. 1. qu. 27. n. 50. & seq.* (2) Cessat etiam in homicidio culposo, si quis vel in re illicita, absque dolo tamen, vel in re licita, sed non licitò modò versetur & alterum occidat, cum & hic deficiente dolo extraordinariæ tantum pœnæ locus sit; Carpz. *d. qu. 27. n. 10. & 24. Gomez variar. resol. l. 3. cap. 3. n. 10.* (3) Cessat in homicidio necessario ob defensionem sui commissò, hic enim occisor, si moderamen inculpatæ tutelæ, ratione causæ, modi & temporis, observaverit, ab omni pœnâ immunis est. Carpz. *d. part. 1. qu. 28. n. 30. & part. 4. Const. 8. Def. 1. Gailius lib. 2. Obs. 110. n. 10.* & licet illud excefferit, non tamen statim pœnâ homicidii ordinariâ afficiendus venit, vid. Carpz. *d. part. 1. qu. 29. 30. & 31.*

Sed quid si in duello homicidium commissum, num-

ne hoc casu proclamationi locus erit? Distinguunt hic communiter Dd. an provocans alterum occiderit, an provocatus; illo casu dicunt ordinariam pœnam, atque ita quoque hanc proclamationem, obtinere, licet in duello primum succubuerit, & se non nisi cum occisione provocati defendere potuerit, cum suâ sponte se periculo subjecerit, & ille, qui ab initio alterum offendit, defensionem allegare non possit, Carpz. *part. 1. qu. 29. n. 91. & seq. & p. 4. Const. 9. Def. 2. & 3.* Berlich. *part. 4. Const. 17. n. 27.* hoc vero casu pœnæ ordinariæ, & per consequens huic proclamationi, locum non esse statuunt, tum propter justum dolorem, quem temperare difficillimum, tum quod ignoscendum sit ei, qui provocatus voluit se ulcisci, Carpz. *d. qu. 29. n. 75. & part. 4. Const. 10. Def. 1.* Gailius *lib. 2. Observ. 100. n. 11. & Observ. 140. n. 9.* Finckelthaus. *Observ. 37. n. 33.* Berlich. *part. 4. Const. 17. n. 9.* Verum si rectè res inspiciatur, nulla, tam ratione pœnæ, quam ratione hujus proclamationis, inter provocatum & provocantem constituenda est differentia, uterque enim in re illicita & legibus prohibita versatur, uterque etiam, dum, spretâ Magistratus autoritate, injuriam sibi forsân illatam vindicare satagit, dolo non caret. Conf. Frantzkius *lib. 1. resol. 23. n. 52. & seq.* Dn. Struv. *ad lib. 5. Decret. cap. 10. Obs. 2.* Brunn. *Proc. Crim. cap. 9. n. 62.* Matthæi *de Crim. ad lib. 48. ff. tit. 5. cap. 3. n. 8.* Esbach *ad Carpz. part. 4. Const. 10. Def. 1. & seq.*

37 IV. Requiritur, ut etiam certò de homicida constet, Schottel. *d. l. pag. 68.* Carpz. *part. 3. qu. 136. n. 102. & seq.*

38 Hinc Jus Saxonicum requirit, ut delictum legitimè probeatur, *Art. 66. lib. 1. LandR. ibi.* Und selbst siebend soll ihn der Kläger der That überzeugen: unde forsân nata phrasis, die Ma-

606.
SIVE DE CASIBUS IN QUIBUS HÆC PROCLAM. OBTIN. 23

Maleficantem ad Bannum besiebenen / das siebende Buch weisen: de qua phrasi vid. Wehner. in *Observ. pract. voce Besiebenen* 39 / ubi subjicit, Besiebenen nihil aliud esse, quam per septem Sacramentales Juratos maleficium rei probatum reddere, & adducit formulam, anno 1400 scriptam, quâ Majores nostri, in casu des besiebenens uti solebant. Verum hanc probationem delicti per numerum septenarium, jam tum suo tempore in deruetudinem abiisse notat König, *proc. tit. Wie man die jenigen so freveln / und Ungerichte begehen etc.* nec hodie ea amplius requiritur, sed sufficit, modo ex inquisitione à Magistratu susceptâ talia apparuerint indicia, ex quibus fugitivum delictum commississe concludi possit, de quibus indiciiis latè Tabor. *tract. de ind. delict.* & in specie *ad Art. 25. Const. Crim.*

Utrum de nomine delinquentis constare debeat, 45
quærit Carpz. *d. l. n. 103.* & existimat sufficere, si de reo quoad ipsius personam constet, licet nomen ignoretur; cum enim in citatione delinquens ex qualitatibus corporis & vestitu describi possit, inde colligit, etiam contra eum bannitorium Judicium formari posse; pro qua sententia est *Art. 62. lib. 2. Land. N. ibi Wüste Er des Freiesbrechers Nahmen nicht / Er beklage ihn unbenennet.* In contrarium quidem tendit *Art. 66. lib. 1. Land. N. in fin. ibi 42.* Doch sol man niemand verurtheilen seinen Leib mit der Aht / noch mit der Ober-Aht / da Er niche zu geladen / oder mit Nahmen eingefündiget ist. Verü glossator marginalis ita hos duos textus conciliat, ut *Art. 62.* præsupponat, reum ita 43
descriptum & designatum esse, ut de persona illius nulum dubium alicui restare possit, quò casu, cum de persona certò constet, nomen non attendendum est.

Quo-

44 Quoniam itaque de persona delinquentis certò constare debet, dubium circa hanc proclamationem oritur, quomodo in casu, si à pluribus in rixâ vel tumultu homicidium commissum sit, & verus illius autor ignoretur, procedendum? Distinguendum esse reor, an omnes in necem alterius conspiraverint, an non; illò casu, cum omnes propter animum occidendi, quem habuerunt, poenâ homicidii ordinariâ teneantur; *Const. Crim. art. 148. ibique Dd. Carpz. part. 4. Constit. 7. Def. 6. & part. 1. qu. 25. n. II. & seq. Mevius ad Jus Lubec. lib. 4. tit. 8. Art. 8. in fin. Dn. Struv. Exerc. 40. Th. 83.* contra omnes etiam
 45 proclamationis expedienda; hòc verò casu, cum non constet eos animum occidendi habuisse, extraordinaria saltem obtinebit poena, Mevius *d. Art. 8. n. 3. Carpz. d. constit. 7. Def. 1. & d. qu. 25. n. 34. Gailius lib. 2. Obs. 109. n. 16. Matthæi ad lib. 48. ff. tit. 5. cap. 3. n. fin.* & sic nec proclamationi locus erit.

V. Et ultimò requirunt, ut reus se in fugam con-
 47 jecerit, Carpz. *part. 3. qu. 136. n. 106. Schottelius d. l. pag. 68.* Unde cessat hodie hæc proclamatio, quando delin-
 48 quens statim in ipso delicto, antequam crimen pernoctetur, est apprehensus & incarceratus, cum ita nec citatione nec banno opus sit. Carpz. *d. l.* Similiter quando reus
 49 per defensorem exhibitò mandatò comparet in iudicio, delictum confitetur, & ad deducendam defensionem se offert, ac salvum conductum petit, hæc proclamatione non est opus. Carpz. *d. l. n. 107. König pro vir. Wie man den Thäter nach übernächtiger Weishandlung in die Acht erklagen sol.* Quamvis enim in delicto manifesto & notorio salvum conductum alias non admittant, Colerus
 50 *de*

de process. execut. p. 4. c. 1. n. 231. & ibi Dd. quia tamen per ob-
 lationem ad defensionem deducendam processus aliquô
 modô redditur dubius, (indicat enim bonæ causæ fidu-
 ciam,) verius est, huic salvum conductum, tam gene-
 ralem, quàm specialem, præstitis tamen præstandis, non
 esse denegandum. Brunn. *proc. crim. cap. 8. memb. 6. n. 10.*
 Carpz. *part. 3. qu. 112. n. 32. & seq.* Mevius *part. 1. Dec. 3.*
 præprimis, cum per hanc securitatis concessionem Ma-
 gistratui non præjudicetur, sed ei libera semper ma-
 neat potestas, si reus se non sistat, ac in fugâ perseveret, hanc
 Proclamationem & Bannum contra eum decernendi.
 Carpz. *d. l. n. 35.* Mevius *d. l. n. 7.*

Sed quid si delinquentis parentes vel confanguinei
 pro fugitivo intercedant, ac ejus defensionem in se susci-
 piam, ane hoc casu proclamationi locus sit? Quæstionis
 est; Negandum hoc primâ fronte videtur, cum per hanc
 proclamationem non solum ipsius rei, sed & ejusdem
 propinquorum, totiusque familiæ fama & opinio mul-
 tum gravetur, & dedecore maculâve afficiatur, Colerus
part. 1. Dec. 108. n. 17. ignominia enim quæ alicui contin-
 git, non pertinet tantum ad ipsius inculpati infamiam,
 sed & ad dolorē injuriamque ipsius liberorum vel propin-
 quorū, *L. 1. & 2. ff. de Liber. caus.* insuper non præcisè præ-
 sentia delinquentis opus videtur; nam & per procura-
 torem, (quidni ergo per confanguineos aut parentem)
 reos capitalium criminum absentes defendi, Leges pub-
 licorum Judiciorum permittunt. *L. 3. C. de Accus.* cujus
 rationem reddit Ulpianus in *L. 33. §. 2. ff. de procur.* Add.
 Cothman. *Vol. 3. Resp. 15.* Arumæus *Dec. 7. & ab his alleg.*
 Dd. Verum quoniam propter dolorem propinquorum
 D delin-

delinquentes nullam impunitatē merentur, dein hæc proclamatio de substantiā processus contra homicidam fugitivum instituti esse dicitur; Defensor etiam delinquentis absens, (si delictum talè, cujus pœna in absente exequi nequit, quale homicidium esse apud omnes in confesso est) non aliter admittitur, quàm ad allegandas tantum causas absentia; (quam defensionem minus plenam vocant Dd.) & proinde non ad excusandum ipsū delictum: vid. Tabor. *Vol. 2. Tract. de Confront. in. Coroll. de defensi. rei abs. pag. 423. & seq.* Brunnē. *proc. Crim. cap. 8. membr. 6. n. 4. & seq.* Carpz. *part. 3. qu. 105. n. 25. & seq.* uti cum textibus supra in contrarium allatis conciliant. *L. pen. §. 1. ff. de publ. Judic.* certò certius est, hanc proclamationem ad instantiam consanguineorum fugitivi omitti non posse; Carpz. *qu. 136. n. 112.* quamvis Judici non deneganda sit facultas, donec super causis absentia allegatis pronuntietur, & appareat, an delinquens in fuga perseverare, an redire malit, hanc proclamationem per aliquot tempus differendi. Carpz. *d. l.*

CAPUT IV.

DE

FORMA PROCLAMATIONIS
ET SUBSEQUENTIS BANNI, SIVE QVOMO-
DO PROCLAMATIO ET BANNUM
FIERI DEBEANT.

Summaria.

Connexio.	n. 1.	Quomodo constitui debeat?	remissive
Forma Proclamationis & Banni variat.	n. 2. seq.	Ans hæc Solemnia præcisè observanda?	n. 5.
Requiritur ut Judicium Criminale solemniter constituatur.	n. 4. seq.	In hac urbe non observantur.	n. 7. seq. n. 10. Quo-

698

QUOMODO PROCLAM. ET BANNUM FIERI DEBEANT. 27

Quomodo in praefectura constituatur Judicium Criminale.	n. 11.	An & Carnifex ad Proclamationem ad- mittatur?	n. 27. seq.
Quid sit Ding?	n. 12. 14. seq.	Quis in his locis Proclamationem per- agat?	n. 30.
Præcedit alicubi sermo funebris.	n. 13. seq.	Quomodo olim facta Proclamatio?	n. 31.
Quare der Ding-Boigt teneat gladium?	n. 15. seq.	Quomodo hodie fiat?	n. 32. seq.
Locus ubi hoc iudicium constituitur, quis sit.	n. 18.	Proclamationem sequitur Bannum, cu- jus formalia recensentur.	n. 35. seq.
Est sub Dio, & quare?	n. 19. seq.	Alia formula Banni in hac Praefectura u- sata.	n. 38.
Quid sit Mallus?	n. 22.	Modus procedendi ad Bannum in hac ci- vitate solitus.	n. 39.
Persona proclamans alicubi appellatur der Bluyt-Redner.	n. 23.	Formalia Banni hic consueti.	n. 40.
Hæc olim erat aliquis ex consanguineis occisi.	n. 24. seq.	Hic modus Juri convenientior est.	n. 41.
Hodie alius aliquis.	n. 26.	Alter tamen etiam sustineri potest.	n. 42.

Quando itaque jurisdictio Magistratus, tam ratione Imperii, quam ratione fori, fundata, ipsumque delictum ita, quemadmodum præcedenti capite dictum, comparatum est, ipsa sequitur Proclamatio, eamque concomitans Bannum. Monendum autem hic in antecessum duxi, formam hujus Proclamationis & Banni non ubique esse eandem, sed circa eam mores locorum variare; Unicuique enim loco sua in hoc processu confirmata est consuetudo; *Const. Crim. Art. 87. ibi mit dem Beschreiben des Beklagten soll es nach eines jeden Orts gute Gewonheit gehalten werden*: Unde si discrepantem unius alteriusve loci forsan ab illis, quæ hic traduntur, reperies observantiam, ne mihi L. B. indigneris, rogo; qui ea tantum, quæ apud Dd., Carpzovium scilicet & König, quos duos modò de hac materia aliqua, pauca tamen, in scriptis suis, ille in praxi criminali, hic in processu, protulisse mihi constat, cum iis, quæ hic loci observantur, adducere volui.

D 2

Re-

4 Requirunt autem modo dicti Dd. ut, adducto in locum Judicii cadavere occisi, ale antequam Proclamatio hæc fiat, judicium criminale solemniter constituatur; Priusquam enim hoc judicium constitutum, nec Judex pro competente habetur, nec potestatem judicandi habet, *art. 59. lib. 1. Land R. ibi ohne ob man auf ihn um eigen/ oder auf einen Schöppenbahren freyen Mann Ungerichte klagte/ das mag der Richter nicht richten/ den allein zu rechter Ding Stätt/*

5 und unter Königs Bann/ unde Glossa Germanica *ad d. art. verb. so klage ein jeglicher/ infert, per ejusmodi solennem judicii criminalis constitutionem, judicem demum fieri competentem, ac inde potestatem judicandi consequi, ibi den alsdan ist der Richter ein Richter/ und nicht ehe/ den vorhin ist er einera andern schlechten Mann gleich geachtet.*

Conf. Carpz. *part. 3. qu. 136. n. 23. & 48.*

6 Solennem Constitutionis modum juxta præscriptum *Const. Crim. Art. 82. & 84.* exponit Carpz. *d. qu. 136. n. 8. seq.*

7 cui tamen in eo, quod ibi numero 4. statuit, ac si hæc solennia tantæ necessitatis essent, ut iis strictè non observatis, executio plane irrita ac nulla reddatur, assentiri

8 non possum; nec enim ad substantiam processus criminalis pertinent, sed tantum adhibentur, ut major judicio criminali autoritas concilietur; nec Imperator Carolus V. ita omnibus indistinctè Constitutionem Criminalem obirudere voluit, ut omnes eòsque observatæ consuetudines annullatæ esse deberent, sed potius uniuscujusvis loci mores receptos, quatenus ab hac constitutione discreparent, salvos permanere jussit. *Const. Crim. pro. em. vers. Doch wollen wir ibi an ihren alten wolher gebrachten rechtmäßigen und billigen Gebräuchen nichts benommen haben.*

Unde

Unde patet ex eo, quod in hac civitate non ita solenni-¹⁰
 ter iudicium Criminale constituatur, sed ille tantum, qui
 Judicis personam repræsentare iussus est, unâ cum duo-
 bus Senatoribus, quibus inspectio Judicii à Senatu com-
 missa, in certo ad id constituto loco, *vor der Waage* / absq;
 ullis aliis solennitatibus confideat, proclamationem fa-
 ctam & subsequutam declarationem Banni, pro nullis ac
 irritis, si cætera observentur, judicari non posse.

In Præfecturis verò hujus Ducatus adhuc necessum¹¹
 est, ut iudicium criminale prius solenniter constituatur,
das das Noht-Dinge vorhero öffentlich geheget werde (Ding¹²
 majoribus nostris denotavit iudicium, *Art. 2. lib. 1. Land R.*
Schottel. de sing. quib. in Germ. Jurib. cap. 28. §. 15. Besold.
Theaur. pract. voc. Ding / hinc *Noht-Ding* dicitur iudicium
 Criminale.) quanquam & alicubi moris sit, ut sermo¹³
 quidam funebris, brevis tamen, hanc constitutionem præ-
 cedat. Constituunt hoc iudicium per solennem inter-¹⁴
 rogationem & responsionem, cujus formalia deprehen-
 des *in tract. dat. Holsten Land-Recht / so gehalten is im Jahr*
1649. & in Fuchs tract. Holsteinisch Ding und Recht / circa
fin. (nam idem constituendi iudicium modus observatur
 in criminalibus, qui in Civilibus,) *der Ding Vogt / der Vors-*¹⁵
sprach und der Absinder / quorum ille *der Dings Vogt* me-
 dius inter duos assessores confidens gladium inter ge-
 nuâ positum manu tenet ; gladius enim non tantum a-¹⁶
 pud Romanos merum Imperium denotavit, *L. 3. ff. de*
Jurisd. l. 16. §. 8. ff. de Offic. Praef. sed & veteribus Germa-
 nis signum jurisdictionis Criminalis, & Banni, uti voca-
 bant, Regii fuit, *Dn. Rhetius de Statuis Rolandinis cap. 3. n.*
21. & 31. Hi vero, nempe *der Vorsprach und der Absinder* /¹⁷

stantes in loco iudicii in denen Dingstocfen haltam erectam tenent.

- 18 Locus ubi hoc iudicium constituitur, aliquando est, ubi homicidium commissum, aliquando, ubi sepelitur occisus, aliquando etiam in locis, ad jus reddendum alias constitutis, in denen gewöhnlichen Ding-Stätten / da sonst allezeit Ding und Recht gehalten wird; semper tamen sub Dio, unter freyen offenem Himmel / more à veteribus Germanis derivatô: Hi enim omnia sua iudicia sub Dio habuerunt, ad removendam omnem timoris metusve suspicionem, & ut Iudex, oculis in cœlum erectis, Dei præsentia admoneretur, ac ad rectè iudicandum induceretur: Schottel. *d. l. cap. 4. pag. 114. §. 1.* ac ibi alleg. Gryphiander *de Weichbild. Sax. cap. 66. n. 2.* & hinc ut subditis ad illud iudicium pertinentibus, denen Ding-Pflichtigen / constare posset, in quo loco conveniendum esset, certum signum, velut lapidem, arborem, perticam vel crucem ligneam, quibus gladium aut manum, imperii indicium apponebant, erigebant, à quo signo, Germanis Wahl dicto, locus iudicii Mallus appellari consuevit. Conring *Diss. de iudic. Reip. German. §. 28.* Dn. Rhet. *d. l. cap. 3. n. 19.* Crusius *in not. histor. ad diplom. Caroli M. Truttmanno Westphal. Comiti dato n. 33.* Schottel. *d. cap. 3. pag. 111. & seq.*
- 23 Constitutô hâc ratione iudiciô criminali comparet Vindex sanguinis, homicidam fugitivum ad supplicium citans, quem quod horrendam ipsius vocem supplicium nocentis brevi plerumque insequatur den Bluts Redner oder Blutschreyer alicubi appellare solent. Wehner *Obs. pract. Voce Acht-Gericht.* Schottel. *d. tr. cap. 3. §. 1.*
Hanc

700.

QUOMODO PROCLAM. ET BANNUM FIERI DEBEANT. 31

Hanc personam juxta dispositionem juris Saxon. aliquis²⁴
ex occisi cognatis, qui accusationem instituerat, olim sus-
tinebat, *art. 63. lib. 1. Land R. ibi* Da sahe ich selber ihm
selbst/ und beschreye ihn mit dem Gerufft/ quod etiam in-
nuit König *proc. 111.* Wie der Richter sein Peinlich Hals/ *Gez 25*
richt hegen sol *ibi* mit dem Zetter Geschrey oder Geruffte / wie
es die Sachsen nennen/ pflēget man ein Gezäncke zu haben/ daß
die Beklagten und ihre Freundschaft wollen/ daß der Kläger
das Zetter Geschrey in eigener Person thun solle; Verum re-²⁶
cessit ab hac juris Saxonici dispositione hodiernus usus
qui hanc proclamationem per certum ad id constitutum
præconem, alicubi etiam per carnificem, admittit. König
d. l. Carpz. d. qu. 36. n. 31.

Existimat quidem König *d. l.* proclamationem per²⁷
carnificem tunc demū fieri debere, quando reus convictus
est de crimine, si vero nondum convictus esset, alium es-
se adhibendum *verbis.* Wo aber der Thäter ein redlich Mann
ist/ und hätte die That noch nicht bekandt/ ist auch noch nicht
überwunden/ da sol der Bluth Redner/ oder ein ander das Zets-
tergeschrey thun/ und nicht der Scharfrichter/ ex eā forsā
ratione, quod per hanc proclamationem aliqua macula
proclamato infligatur; Præter necessitatem tamen meo²⁸
judiciō erat, hanc adjecisse restrictionem, cum tali in ca-
su, si non certō constet de homicidii autore, & homici-
dium non ita comparatum, ut ordinaria pœna eapropter
infligi possit, huic proclamationi, quemadmodum præ-
cedenti capite dictum, non sit locus, & si forsā per im-²⁹
peritiam Judicis tali casu ad proclamationem deventum
sit, nulla exinde in proclamatum redundet infamia, ne-
que enim ictus fustium infamat, sed causa, *L. 22. ff. d.*
his

his qui not. inf. L. 16. C. ex quib. caus. infam. ut rogeur, nec iniusta etiam tortura ullum existimationi afferat detrimentum
 30 L. 14 C. Eod. Apud nos tamen Carnifex non admittitur, sed in iudiciis rusticis, (in hac enim Civitate præter simplicem homicidæ fugitivi accusationem, quæ fit à ministro iudicii, fiscalis vices gerente, postquam carnifex ter verbum Unlust protulit, nihil addi solet,) proclamationem unus ex illis, qui iudicium constituunt, einer von den Ding Bögten, peragit.

31 Postquam hæc persona proclamandi licentiam accepit, olim juxta König. hic modus fuit observatus, so tritt alsden der Kläger für/ und bittet ihm den Frohnbohten zu leihen/ daß Er / der Frohne / seine / des Frohnen / geschliffene Währe ausziehe / und ihm / dem Kläger / dieselbige mit gewapneter Hand fürtrage. Und darnach gehet das Gerüfte / daß ist das Zetter Geschrey / drey mahl / als nemlich Zetter über N. als Thäter / das er N. wieder Gut und Recht vom Leben zum To-

32 de gebracht. Apud nos verò formalia paulò aliter se habent, quando enim trinis vicibus occisor citatus, nec ipse, vel in propria persona, vel per defensorem comparuit,

33 quærit der Ding Vogt ab altero, quem den Absfinder vocant. ick frage Ordel unde Recht / wor ick Ja unde Wapen over sienē sc. Homicidæ Hals ropen schall / &, annuente hōc, pergit

34 ac tribus vicibus repetit, so dhoe ick idt / also idt my tho recht funden is / unde rope Ja unde Wapen over sienen Hals / over de grootē Gewalt / de he gedahn hefft in mynes gnädigen Heren unde Forsten Gode / also he nich scholde. Clamore hoc per-

35 actō, pergit quærere der Ding Vogt / Ick frage Ordel unde Recht / wor ich nich dreemahl so bescheedlickē Ja unde Wapen over sienen Hals ropen hebbe / dat de Dinge Vogt em fredeloh leggen möchte / Heer Vogt latet my dar up Delen finden / wat recht is.

is.

701.

is. Cui respondet der Abfinder / Heer Vagte wil gy dat Ordel ³⁶
 unde dat Landrecht weten/ gy hebben em wol so beschedlicken be-
 schryen / de Dinge Vagte schal em fredeloh leggen / ydt gah
 dar wedder umme sort wat recht ys ; Et tunc sequitur ipsum ³⁷
 bannum, quod der Dinge Vogt sarcophago insistens &
 gladio eum pulsans ter pronunciat, his formalibus, so
 dhoe ick alse ydt my tho recht funden ys / legge ick dissen vorbe-
 nohmten Mann fredeloh / in Wischen unde Weyden / in Kar-
 cken unde Klusen / in allen Gadeshusen / over Sand unde Land/
 bei dat he kumpt unde deit Liecke unde Rechte / vor de Gewalt de
 he gedhan hefft ; quæ formula in præfectura Rensbur-
 gensi ac in Marfia Steinburgensi observatur. In Præfe- ³⁸
 cturâ hâc Kiliensi, & Neo-morasteriensi Districtu, paulò
 plenior formula ita habet ; Ick bahne N. N. in Karcken
 unde Klusen / unde allen Gadeshusen / up Karck Wegen / up Marx-
 Wegen / in Wischen unde Weyden / oder wo he wart angedrapen /
 dat he schal van des Entliefften N. N. Frunden gehatet / unde
 nich under de Frundschoep geleden werden / he hebbe sich dan vor-
 her mit de Frundschoep uhtgesohnet : So schölen oock des Dood-
 schlägers Fründe nich kahmen / wo des Doden Fründe sien / son-
 dern schölen sich ehrer gänzlich entschlagen / unde ehre Gesellschoep
 mieden / bei so lange se sich mit den Frunden verdragen.

In hâc verò Civitate modus procedendi his in casi- ³⁹
 bus aliquantum ab his discrepat ; postquam enim delin-
 quens ter à fiscale, cujus personam unum ex ministris
 iudicii representare antea dictum, citatus, nec in perso-
 nâ, nec per aliû comparuit, alius terminus 6. septimanarû
 ipsi, & quidem peremptorius, præfigitur, ad quem denuo
 per Proclama, quod é suggestu publicatur, citatur ; quod si
 verò nec eo in termino se sistat, ad bannum proceditur, cu-

E jus

40 jus sententiam ille qui iudicis vices gerit, hunc in modum profert; dieneil der Handhäter N.N. auf die unterschiedliche Citation nicht erschienen / auch seinenthalben niemand eingeschicket / so lege ich gemeldten N. N. den Handhäter von wegen Ihr. Königl. Majest. zu Dennemarck / auch Fürstl. Durchl. zu Schleswig Holstein Gewalt / auch von wegen eines Erbahren Raths der Stadt Kiel / in diesem Gerichte / in allen Lübschen Gerichten / auf Siegen und Wegen / in Kirchen und Klausen / in allen Gottes Hausern friedeloh zum ersten mahl / zum andern mahl / zum dritten mahl / ubi semper priora verba reperuntur. Qui modus procedendi etiam Juri convenientior est, cum de jure Saxonico aliàs delinquens, in primo termino emanens, tantum condemnetur usque ad legitima impedimenta, ad docendum scilicet quare in primo termino emanerit, bis auf Ehehofft / in secundo verò termino demum ad absentiam delinquentis sententia banni promulgetur; Carpz. part. 3. qu. 140. n. 74. seq. Quamquam & 42 ille in judiciis rusticis receptus procedendi modus ubi primo statim in termino ad bannum proceditur, ex eo sustineri queat, quod talis homicida, quem re verà & dolose homicidium commisisse constat, nullas de jure validas allegare possit absentia causas.

CAPUT V.

DE

FINE ET EFFECTU PROCLAMATIONIS ET EAM SUBSEQUENTIS BANNI.

Summaria.

Finis hujus Proclamationis est, ut de-
 lictum innotescat, n. 2. tit. 17. 30.
 An

702
CAP. V. DE FINET EFFECTU PROCLAM. ET EAM &C: 35

An. etiam ut occisi manes placentur?	An bannum etiam concernat homicide consanguineos?
n. 4. seq.	n. 25. seq.
An Bannum univertivis potestatem concedat delinquentem impunè occidendi.	Olim de Jure Saxonico in Crimine non pernoctato bannitus, postea deprehensus, non poterat relaxari sub cautione fidejussoria.
n. 11. seq.	n. 29.
Negatur.	
Unusquisque potest homicidam bannitum capere, & executioni judicis tradere.	Sed in continenti puniebatur.
n. 13.	n. 30.
Quid denotent verba Friedelofs legen?	Secus in Delicto jam pernoctato, n. 31. seq.
n. 15.	Hodie relaxatio delinquentis est in arbitrio Judicis.
Unusquisque Magistratus potest homicidam punire.	Nec Delinquens in ipso facto deprehensus in; continenti punitur.
n. 18.	n. 35. seq.
An obligatus sit alius Judex ad remittendum homicidam Judici banniti?	An transactio Banniti cum occisi consanguineis liberet à pœna ordinaria homicidii.
n. 19. seq.	n. 37. seq.
An propter hoc bannum unusquisque Magistratus homicidam punire tenetur?	Negatur.
n. 23. seq.	Conclusio.
	n. 40. seq.
	n. 41.

Consideratis hucusque pro instituti ratione proclamationis & banni causa efficiente, objecto & forma, restat ut paucissimis quoque scopum & finem utriusque adjiciam. Quod itaque Proclamationem attingit, illam non tantum eo tendere existimo, ut homicidium commissum cum omnibus suis qualitatibus ac vero ejus autore omnibus innotescat, quod vix commodius fieri posse judicarunt Veteres, quam institutò hòc solenni judicìo; Sed & ut aliis per hanc proclamationem terror incutiatur, illique à similibus delictis deterreantur, Carpz. *part. 3. qu. 130. n. 14.* nec enim ipsi delinquentes tantum per pœnas castigantur & emendantur: *L. 20. ff. d. pœn.* sed & alios metus pœnæ cognitæ, quo minus in idem vel aliud simile delictum proruant, detinet. *Gellius Noct. Astic. Lib. 6. cap. 12.*

E 2

Utru-

4 Utrumne & veteres hâc ratione animam occisi, quam
 occifori indignari infensamque esse credebant, placari
 posse existimarint, certò quidem asserere non audeo; à
 vero id tamen non adeò discrepare suspicari licet. No-
 5 vimus enim ex Veterum scriptis, & imprimis ex Plato-
 nis *Dialog. de LL.* olim creditum esse interfectum vi ho-
 minem, (ut verba Platonis habent) qui liberè vixit, in-
 terfectori proximò statim post mortem tempore irasci,
 ac, propter violentam mortem, terrore turbationeque
 plenum, (maximè si viderit interfectorem inter suos more
 solito vivere,) interfectorem ipsum ejusque actiones, vim
 ad hoc suppeditante memoriâ, cunctis viribus terrere
 6 atque turbare: Et hinc Svetonius testatur, Neronem sæ-
 pius confessum, exagitari se matris suæ, quam occiden-
 dam curaverat, specie, ac verberibus furiarum & tædis ar-
 7 dentibus, eamque ob rem, factò per magos sacrò evoca-
 re maternos Manes eosque exorare tentasse; ut alia
 exempla, quæ passim apud Livium, Svetonium, Plutar-
 8 chum, & alios Scriptores occurrunt, ubi piacula ad placan-
 dos occiforum Manes adhibuerunt, in præsens taceam,
 9 quæ & apud Germanos veteres, quos Tacitus superstitioni
 admodum obnoxios fuisse refert, non defuisse, omnino ve-
 ro simile est. Sed cum hæc omnia ideo credita fuerint,
 quod corporeis affectibus animas à corporibus sejunctas
 penitus non destitui falsò putarint, ita hodie nequaquam
 10 existimandum est, hunc in finem adhuc hanc proclama-
 tionem fieri, post mortem enim anima à corpore sejun-
 cta interfectori amplius succensere vel irasci non potest,
 utpote in tali loco constituta, ubi, quæ in hâc vita agun-
 tur mortalibusque eveniunt, conspiciere vel audire ne-
 quit.

quit, ac proinde ut hâc proclamatione placentur occisi Manes opus non est.

Quod verò bannum concernit, existimant quidem nonnulli, concedi sita unicuivis facultatem homicidam bannitum, quocunque in loco eum deprehenderit, impune occidendi, formulam banni ita explicantes, prout etiam alibi concipi solet; *Das Er aus dem Frieden in Unfrieden gesetzt/ sein Leib und Leben/ wie eines Vogels in der Luft jedermann gemein/ und in denselben Gerichten erlaubet wird/ Das Er ohn alle Straffe entleibet und vom Leben zum Tode gebracht werden/ und daß sich niemand daran verfreveln könne: Vid. König proc. tit. Urtheil und Erklärung der Acht. Wehner. Obs. pract. voc. Acht. Theodoric. Colleg. Crim. Disp. ult. tit. 4. lit. A. Coler. part. 1. Dec. 108. n. 2. quod etiam innuere videtur Constitutio nostra Provincialis part. 3. tit. ult. Verum rectè notat Carpz. part. 3. qu. 140. n. 135. probè distinguendum esse inter Bannum imperiale, & inter Bannum, quod nostro in casu contra homicidam fugitivum decernitur, nec effectum banni Imperialis huic banno adaptari posse; siquidem contrarium, quod scilicet bannitus hõc modò occidi nequeat, expressè dispositum art. 38. L. 1. Land X. ibi so daß ihm mit der Acht niemand seinen Leib nehmen mag; & juris quoque indubitati est, non esse permittendum privatis, quod per magistratum publice fieri debet L. 176. ff. de Reg. Jur. nec existimo, verba banni etiam Imperialis adducta, ita crudè intelligenda, sed potius hõc modò explicanda esse, quod ipsi bannito, si quis corpori vel bonis ipsius vim intulerit, nulla detur actio, ex quo tamen non sequitur, quod bannitus impune à quovis occidi possit. Hoc itaque tantum vult hæc pu-*

E3

blica-

38 CAPUT V. DE FINE ET EFFECTU PROCLAMAT.

blicatio banni, ut ab unoquoque in territorio bannientis homicida capi & executioni Judicis tradi possit: Carpz. *d.l. n. 95.* quod aliàs absque præstitâ cautione non licebat, *Const. Crim. art. 12. 13. 14. & ibi Stephani*: Add. Richter *ad Auth. Si vero C. ad L. Jul. de adul. n. 14.* Atque hoc satis innuit illa loquendi formula *daß der Thäter friedeloh geleeget wird*; quorum verborum sensus hic esse videtur, ut in posterum bannitus non amplius sit securus, sed inquietationem ac capturam semper eum metuere oporteat; Carpz. *d.l. n. 98.* Quin & alii Magistratus simul rogati censentur, ut delinquentem, in suâ Jurisdictione deprehensum, carceri includant, ac ad commeritas pœnas trahant; locum enim deprehensionis etiam in Criminalibus forum competens tribuere supra *cap. 2.* dictum est.

Non tamen existimarem, hos magistratus, qui istiusmodi bannitum in suâ jurisdictione deprehenderunt, ea propter obligatos esse, ut delinquentem ad judicem bannientem remittant. Quamvis enim Reip. inter sit scelera eo in loco puniri, in quo perpetrata fuere, ac de Jure Romano necessitas remittendi delinquentes Magistratibus injuncta reperitur, *L. 7. & 11. ff. d. Custod. & exhibit. reor. L. 1. C. ad L. Jul. repetund. Nov. 134. cap. 5.* Hodiè tamen ubi unusquisque jure proprio ut plurimum jurisdictionem habet, ac necessitas illa remittendi desit & urbanitatis tantum remissiones esse cœperunt. *Gail. de pac. publ. lib. 1. cap. 10. n. 30. Carpz. part. 2. cap. 22. def. 3. n. 5. & part. 3. qu. 110. n. 53. seq. Mevius part. 9. Def. 109. art. 2.* *& ad Jus Lubecense Lib. 4. tit. 4. art. 15. n. 7.* nisi pactis vel consuetudine aliud receptum sit, sola banni promulgatio remissionem, altero Magistratu invito non operabitur: Mevius

Mevius *part. 6. Dec. 218. n. 6.* nam & volens magistratus alteri non nisi receptis literis reversalibus gratificari solet. Dn. Fritsch. *tr. de liter. reversal. cap. 10. n. 3. ibique alleg. Dd.* Illa vero formula, quâ delinquens (ut verba habent) ²³ in allen Lübschen Gerichten friedeloh gelegt wird/non quidem imponit necessitatem omnibus Magistratibus Jure Lubecensi utentibus apprehendendi homicidam, nam ita extra territorium jus dicere intenderet magistratus noster, cui impunè non pareretur *L. fin. ff. de jurid. Add. L. 7. §. 1. 6. & 10. ff. de relegat.* unusquisque tamen magistra- ²⁴ tus non tantum officii ratione ad apprehendendum & incarcerationum homicidam bannitum facilem se præbebit, Carpz. *part. 3. qu. 110. n. 77. seq.* sed & eò magis paratus ad hoc erit, dum ab alio magistratu simili in casu parem opem sibi pollicetur. Mantzius *Dec. Palat. qu. 100. n. 23.*

Quæ in formula banni, hîc in præfecturis usitatâ, ²⁵ occurunt verba ; so schöler oock des Dodeschlägers Gründe nich kamen/woor des Doden Gründe syen etc. antiquam adhuc respiciunt harum Provinciarum observantiam, ubi bannum ad nonum usque consanguinitatis gradum extensum fuisse accepimus. Nam cum olim apud Cimbro ²⁶ homicidium non puniretur ultimò supplicio, sed certò datò Weringeldò expiari posset, per insolentiam cognatorum occisi illud Weringeldum non tantum ab ipso delinquente, sed & ab ipsius consanguineis, prout opibus pollebant, exigi ceptum est, quos in præsentissimum vitæ periculum sæpissimè ea propter adductos esse scribit Anton. Heimreich *Erneuert. Nord. Preuss. Chronick. l. 2. c. 11.* ²⁷ Cujus verba, cum hic Autor non in omnium manibus sit, haud pigebit adscribere : Massen den daher weylant geschien/

sehen/dasß wen ein Todtschlag ist begangen worden/die Bluts-
 freunde / so dem Thäter am nächsten verwandt oder am besten
 bemittelt gewesen/ eben so wol/ als der Thäter selbst / schuldig
 seyn gehalten worden/ und erhalten müssen. Weßhalb sie
 auch offentlich/ ehe sie was davon gewußt/ von des Entlebten
 Freunden und Bluts Verwandten/ seyn überfallen/ zum öfftern
 niedergeschlagen/ oder in Verhafte und Eysen genommen/ biß sie
 die angestellere Mannbusse ausgeleget/ und also mit den Freun-
 den wiederum seyn versöhnet worden. Sed rectissimè ho-
 die hæc mutata sunt, nam & pœna homicidii, uti notissim-
 um est, capitalis obtinet, nec homicidæ consanguinei
 amplius ex cognati delicto conveniri possunt, cum delicta
 suos debeant tenere autores *l. 22. C. de pœn. & alter al-*
terius delicto prægravandus non sit l. 33. §. 1. C. de inoffic.
testam. l. fin. ff. ad Sc. Syllan. ut proinde hæc verba nihil
 amplius operentur.

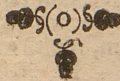
29 Olim de Jure Saxonico diversi quoque, pro diverfi-
 tate homicidii pernoctati & non pernoctati, ex hoc ban-
 no oriebantur effectus: Si enim delictò nondum per-
 noctatò proclamatio cum banno facta, reus post aliquod
 temporis intervallum deprehensus, & carceri mancipa-
 tus, sub cautione fidejussoriâ relaxari non debebat, *Art.*
56. Lib. 1. Land X. & Gloss. ad Art. 70. Lib. 1. Land X. verbis
 30 *allzuhand*; imo quod magis adhuc erat, in continenti, si in
 fuga deprehensus, pœnâ ordinariâ homicidii affici pote-
 rat, *art. 55. & 66. lib. 1. Land X. Glossa ad d. art. 70. verb.*
handhafte Thät. Zobell. ad d. art. 55. lit. D. ubi se vidisse
 31 de facto ita observari, ac utrumque tam occisum quam
 occisorem eodem tumultò sepeliri dicit. Quod si verò
 jam crimen pernoctatum esset, & sub cautione fidejus-
 foria

foria delinquentis deprehensus e carcere relaxabatur *art. 9.*
lib. 2. Land N. König process. etc. vom Weinsichen Vorstandt & prius 32
 legitimè de delicto convinci ac condemnari, quam ad sup-
 plicium raperetur, debebat. *Coler. part. 1. Decis. 107. n. 14. seq.*
Carpz. part. 3. qu. 136. n. 37. & seq. Verum hæc differentia ho- 33
 die non amplius attenditur, nec enim circa relaxationem de-
 linquentium sub cautione fidejussoria distinguitur inter deli-
 ctum pernoscitatum & non pernoscitatum, *Carpz. d. qu. 136. n. 34.*
 34. sed arbitrio Judicis universa res committitur, qui confide-
 ratis probè omnibus ac singulis circumstantiis æstimat, an reus
 præstitis fidejussoribus e carcere dimitti possit, nec ne; *Dn.*
Struv. Synagm. Jur. Civ. Exerc. 47. §. 39. Brunnem. Repetitio pe-
ratil. Wesenbec. adit. de fidejuss. qu. 12. Dn. Stryk. Vol. 1. Diss.
de Carcere ad Custodiam cap. 2. n. 13. Nec illico delinquens etiam 35
 in ipso facto deprehensus poena subijcitur, sed ad defensionem
 per advocatum deducendam admittitur, quæ defensio delin- 36
 quentis adeo privilegiata est, ut ne à summo quidem Principe
 tolli, *Brunnem. proc. Crim. cap. 8. membr. 3. n. 2. Carpz. part. 3. qu.*
115. n. 1. & seq. aut in delictis etiam notoriis & atrocissimis, ac
 ubi satis apparet nullam justam delinquenti superesse defen-
 sionis causam, denegari possit. *Brunnem. d. l. n. 6. seq. Carpz.*
d. l. n. 4.

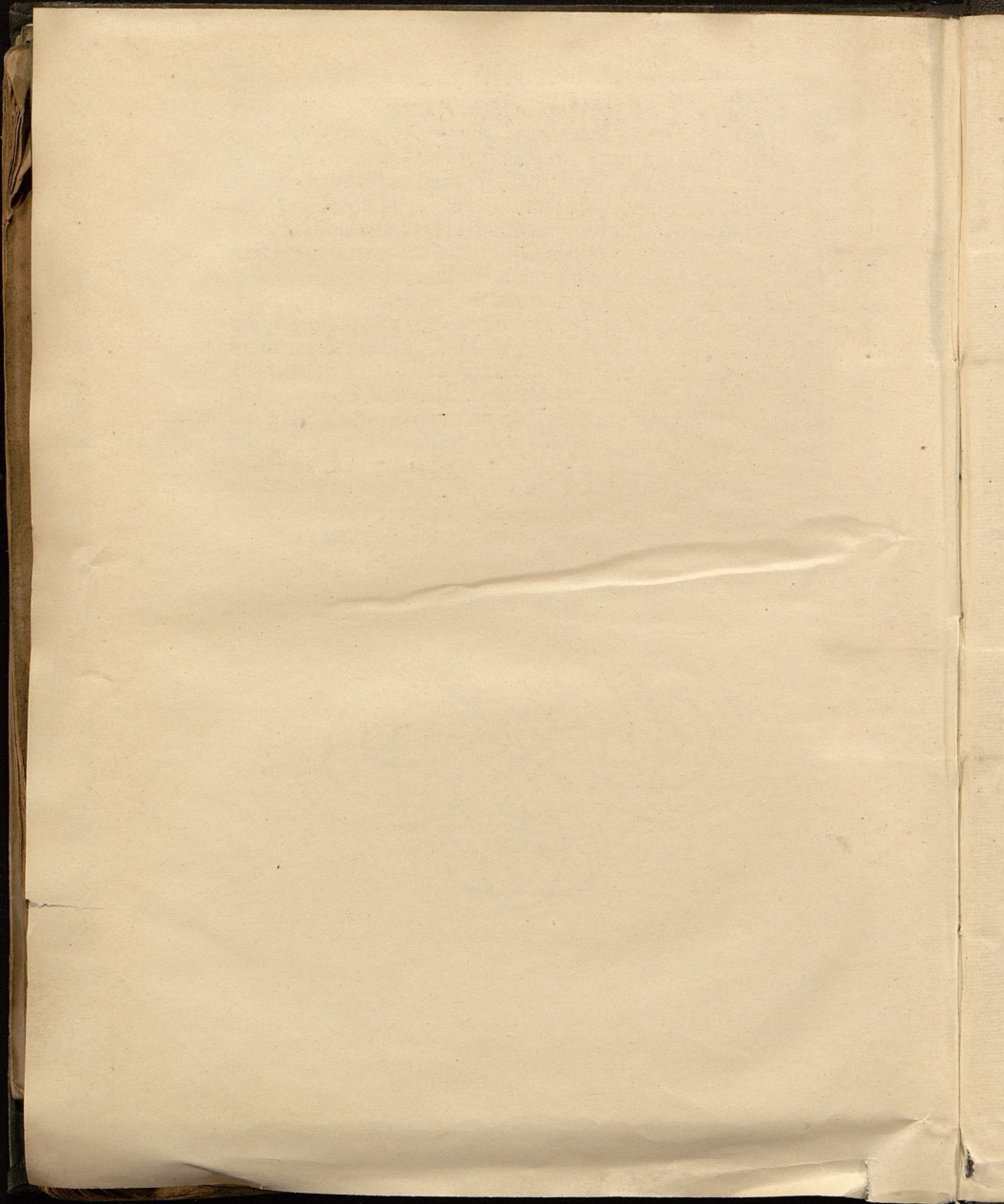
Cologonem jam imposituro huic Dissertationi dubium 37
 occurrit circa formulam banni superius recensitam, *he hebbe*
sit den verber mit de Fründs hep ubezichnet i bet so lange se siet mie
den Gründen verdragen/ an si delinquens transegerit cum con-
 sanguineis occisi à poena & Banno absolvendus sit. Et quam 38
 vis hoc affirmandum videatur ab initio, quod hujus transac-
 tionis principalis finis sit, ut reus transgens sanguinem suum
 redimat, *L. 1. ff. de bon. eor. qui ant. Sepi.* ac per hanc transac- 39
 tionem remittatur accusatio à parte offensa, absque accusatore
 vero nemo possit condemnari *c. 15. C. 12. qu. 1. Barbos Lib. 1.*
c. 14. ex. 1. Nihilominus tamen contrarium verius est, cum ha- 40
 rationes tantum jus partis concernant, pars vero læsa transac-
 tione suâ ne tertio quidem, multò minus judici, præjudicet
 F queat,

42 CAP. V. DE FINE ET EFFECTU PROCLAMAT. ET EAM &c.

- queat, quo minus delinquentem adhuc punire possit, Brunn.
Cent. 2. Dec. 34. & ad L. 16. C. de transact. n. ult. Heig Lib. 2. qu. 34. n. 8.
Mevius *ad Jus Lubec. lib. 4. tit. 8. Art. 1. n. 6. Carpz. part. 4. const.*
- 41 13. *def. 10. n. 1. præprimis cum ex delicto dupliciter agatur, tam ad satisfactionem partis læsæ, quam ad vindictam publicam L. ult. ff. de privat. Delict. quarum actionum uti una alteram non tollit, Tabor. Racemat. Crim. 1. ita, unâ licet sublata, altera adhuc remanet. Carpz. part. 3. qu. 148. n. 1. seq. Farinac. prax. Crim. qu. 4. n. 32. seq. Mynsing. Cent. 2. Obs. 79. Quod etiam expressè vult Constitutio Regio-Ducalis de anno 1636. betreffend die Ecclesiastica und Criminalia, quæ in der Landts-Berichts-Ordnung p. m. 192. conspicitur, ibi. Solche Transactiones aber/ das unschuldige Blut von dem Lande/ worin es vergossen/ nicht abwaschen/ viel weniger der ordentlichen Obrigkeit das Schwerdt/ welches ihr von Gott in die Hände gegeben/ und desselben ordentlichen rechtmäßigen Gebrauch hindert/ und benimbt/ als sollen solche und dergleichen Verträge ins künfftige nicht attendiret werden. Et hoc ipsum in tantum procedere existimo, ut nec admittendam censam sententiam Pingizer. qu. 4. n. 6. aliorumque Doctorum, quos Carpz. d. qu. 148. n. 23. allegat, ordinariam pœnam ob transactionem cum parte læsâ initam cessare, & extraordinariæ tantum locum esse, statuentium; iniqua enim hæc sententia est, & nullô jure nititur, cum pœna homicidii ab ipso DEO dictata sit capitalis, cui non aliter, quam si delinquens eam sustineat, satisfieri potest. Brunn. *proc. Crim. cap. 9. n. 64. Carpz. d. l. n. 26. & 27.**
- 44 Atque hæc sunt, quæ de hac materia per modum Dissertationis Academicæ exhibere libuit, in quibus si quis multa omissa, aut minus rectè posita, reperiet, hominem me esse cogitet, cum nemo mortalium, teste Seneca, invenietur, quem non aliqua pars ignorantia attingat; ignorare verò, juxta Baldi sententiam, non sit vitium, sed natura.

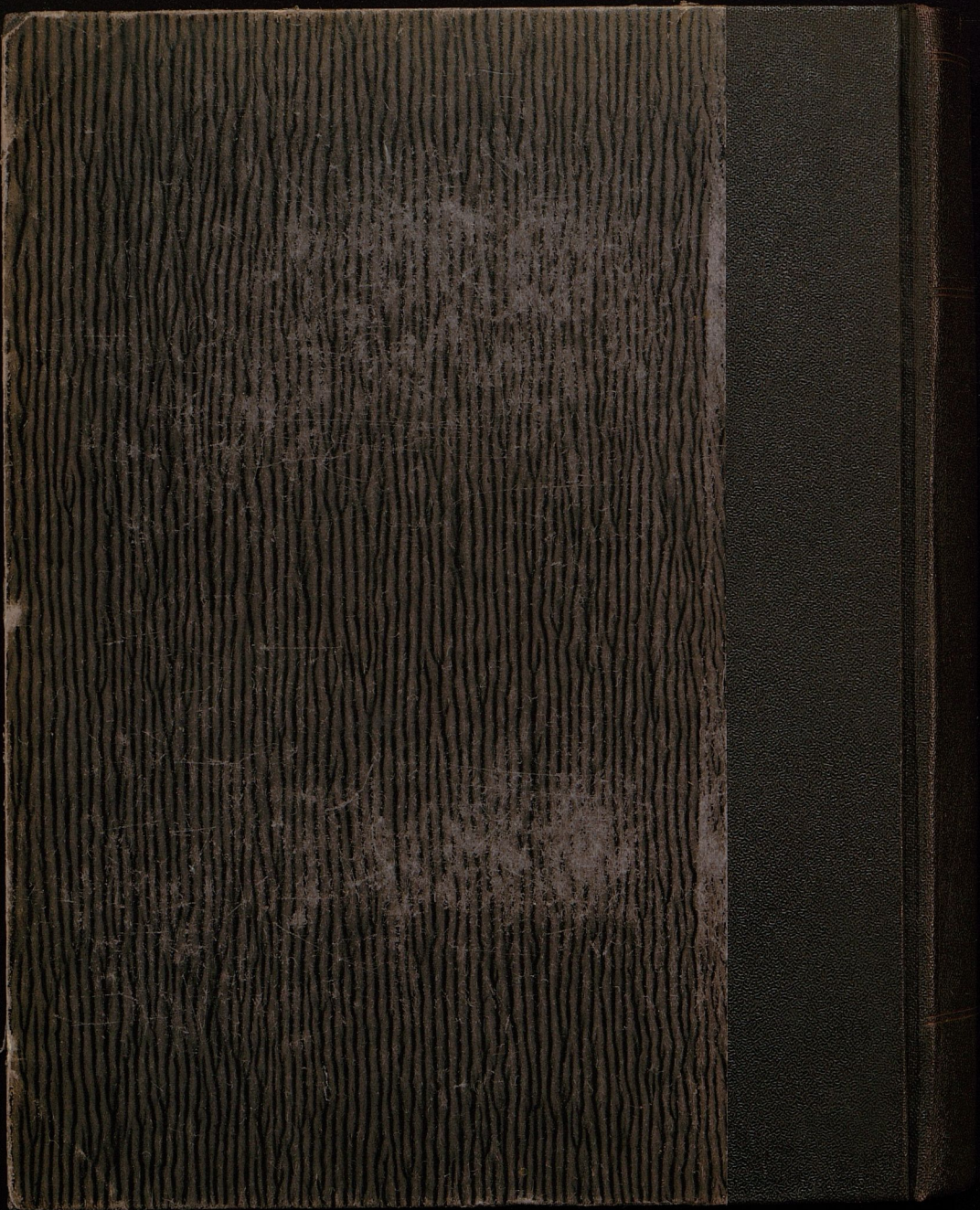
ULB Halle 3
003 263 541

Sb.

V07

cet p
qua
l. 27
a in
pai
Ph
nd.
Qu
enni
gref
actic
is pr
com

Em
modo
e id g
Capit
Caus
ge Be
fut. l
temp
pori
mus

8

1692/1^a

B. C. D.
DISSERTATIO JURIDICA
DE
PROCLAMATIONE
ET BANNO HOMICIDÆ
FUGITIVI,

vulgò
Baan-Recht.

P. 436

Quam
IN ILLUSTR
CHRISTIAN-ALBERTINÀ,
PRÆSIDE
DN. ELIA AUGUSTO STRYKIO,
I. U. D. & P. P.

Dno. Fautore ac Præceptore suo, omni
amoris ac observantiæ cultu perpetuò
devenerando,

In Auditorio majori, ad D. 22 Martii, MDC XCII.

Publicæ Censuræ exhibet
AUTOR ET RESPONDENS
DETLEVUS IOHANNES MAIOR.
Kiliâ - Holfatus.

KILIÆ,
Typis Joachimi Reumannii, Acad. Typogr.

14

